

om den nydannede Anstalt selv i Tidens Løb maatte have opsamlet en Reserve. En saadan Opsamling vil kunne faa Betydning ved Definitionen af, hvad der skal opfattes som *passende*.

Staten vil herefter ikke kunne inddrage mere, end at der bliver en *tilstrækkelig* Reservefond tilbage, og den vil — saa længe de ældre Anstalters Ansvar ikke er ophørt — heller ikke kunne inddrage mere end *højest* Forskellen mellem det ved Lovens Emanation i 1870 tilstedeværende Overskud fra de ældre Anstalter, der den Gang blev opgjort til 3,580,000 Kr., og den Sum, hvortil disse Anstalters Overskud pr. 1. Januar 1901 beløber sig, 16,070,000 Kr.

Forskellen mellem de nysnævnte to Beløb udgør herefter 12,490,000 Kr. pr. 1. Januar 1901, hvilket altsaa skulde udgøre Maksimum for det Beløb, som Staten vilde være berettiget til at inddrage i Henhold til Bestemmelsen i Lov af 18. Juni 1870, § 21, sidste Stykke.

Det afgørende for, hvor meget der kan inddrages, vil dog i sidste Instans være, at der, som Lovens § 21 foreskriver, bliver et saadant Beløb tilbage, at det kan danne en *passende Reservefond for hele Anstalten*; naar en saadan Reservefonds Størrelse fastsættes med behørig Hensynstagen til alle de Omstændigheder, som herved bør komme i Betragtning, vil det være fuldt forsvarligt, at Staten inddrager Resten.

Foruden at tjene til Sikkerhed for mulige Tab paa de Værdier, hvori Anstaltens Formue er anbragt, er det Reservefondens Opgave at imødegaa de Tab, der kunne opstaa, dersom det skulde vise sig, at de Forudsætninger om fremtidig Dødelighed og Rente, der ere lagte til Grund for den til et givet Tidspunkt foretagne Beregning af Anstaltens „fornødne Formue“, ikke passe med de virkelig indtrædende Forhold. Den „fornødne Formue“ bestemmes nemlig saaledes, at den i Forbindelse med de fremtidig indkommende Præmier og Renter netop er tilstrækkelig til at dække Anstaltens Forsikringsforpligtelser, *saafremt* den fremtidige Dødelighed og Rente viser sig overensstemmende med de Forudsætninger, der laa til Grund for Beregningen.

For at udfinde, hvilken Størrelse en passende Reservefond bør have, har man undersøgt, hvilke Tab der ville fremkomme, dersom man tænker sig, at Renten falder $\frac{1}{2}$ pCt. under den, man nu har ment at maatte forudsætte, og at der med Hensyn til Dødeligheden sker saadanne Afvigelser

i en for Anstalten ugunstig Retning, som man bør være forberedt paa, og som for øvrigt ikke ere større end de Svingninger, der faktisk ere iagttagne blandt Anstaltens egne forsikrede siden 1870. Føjes til de paa denne Maade beregnede Summer et skønsmæssigt Beløb til Imødegaaelse af Tab paa Anstaltens Formue, naar man til det Resultat, at Reservefondens Størrelse maa anses for fuldt ud tilfredsstillende, naar den pr. 1. Januar 1901 ansættes til ca. 11 Mill. Kr.

En Reservefond paa ca. 11 Millioner Kr. staar ogsaa i særdeles god Overensstemmelse med det Overskud paa ca. 3,6 Millioner Kr., der forefandtes ved den ny Anstalts Oprettelse i 1871, et Overskud, der den Gang ikke blev betragtet som for stort til at danne en passende Reservefond for Anstalten. At en saadan Overensstemmelse finder Sted, kan bl. a. ses af, at ligesom Overskudet i 1871 udgjorde ca. 9 pCt. af den da beregnede Sum af Anstaltens Passiv og Aktiv, vil 9 pCt. af den pr. 1. Januar 1901 beregnede Sum af Passiv og Aktiv netop beløbe sig til ca. 11 Millioner Kr.

Da Anstaltens Reservefond den 1. Januar 1901 udgjorde ca. 19,5 Mill. Kr., og da et Beløb af ca. 11 Mill. Kr. maa anses for tilstrækkeligt som Reservefond for den hele Anstalt, vilde der altsaa til det nævnte Tidspunkt kunne afgives et Beløb af ca. 8,5 Mill. Kr. til Staten. Forøget med Renter og Renters Renter til den 1. Juli 1904 vil Summen udgøre ca. 9,7 Mill. Kr.

Samtidig med at dette Beløb overføres til Staten, har man imidlertid ønsket, at Statens Krav til de ældre Anstalters overskydende Formue, ifølge Lovens § 21, fuldt ud skal ske Fyldest. Dette sker ved, at ogsaa den Del af § 21, der tager Sigte paa Statens Krav ved de ældre Anstalters Ophør, allerede nu bringes til Udførelse, og man har derfor forøget de ovenstaaende 9,7 Mill. Kr. med 1,3 Mill. Kr. — til 11 Mill. Kr. — efter en skønsmæssig Afvejning af den nuværende Værdi af Statens Fremtidskrav. Naar det ovenfor forudsatte Beløb for Reservefondens øjeblikkelige Størrelse derved bliver noget formindsket, maa det erindres, at de Forudsætninger, under hvilke Reservefondens nødvendige Størrelse ovenfor beregnedes, vedrøre Fremtidsmuligheder og ikke de forhaanden-værende Vilkaar, og Formindskelsen i Beløbet vil sandsynligvis i Tidens Løb opvejes ved de Henlæggelser til Reservefonden, der i Henhold til Bestemmelserne i Lovforslaget fremtidig ville være at foretage.